

de skulle lede til faa meget som muligt at komme bort fra Vilkaarligheden, reducere dens Spillerum til det mindst Mulige. Derfor troer jeg, at det er rigtigt, at Ansættelsen netop skeer i Portioner, og at disse Portioner rette sig efter den udfundne Nettoindtægt. Naar der er brugt det Udtryk „Nettoindtægt“, saa forstaaes ikke derved den virkelige Nettoindtægt, som den vedkommende Skatteyder har, men der maa forstaaes herved den forholdsvise Nettoindtægt, som han har, det vil sige, der anstilles en Calculé over hans Indtægter og Udgifter, derefter ansættes han til en vis Sum i Indtægt, hvilken Sum maag staae i Forhold til den, der fastsættes for de Andre, som staae i høiere eller lavere Classer, men kan i alt Fald kun i meget enkelte Tilfælde være et sandt Udtryk for, hvad der virkelig er den paagældende Yders Nettoindtægt; thi det maa jo erindres, at der er en stor Mængde Skatteydere, om hvilke man slet ikke kan sige, at de have anden Nettoindtægt eller i alt Fald anden Overskudsindtægt end netop det lille Beløb, som man tager fra dem til Staten. Den hele Formueligning er blot en forholdsviis Ansættelse, en Calculering af Folks Indtægter og Udgifter, ikke for at faae at vide, hvormegent deres Nettoindtægt er, men for at faae at vide, i hvad Forhold deres Skatteevne staaer til deres Medborgeres. Det har imidlertid den Betydning, at der ad denne Vej vil efterhaanden kunne udvikle sig et nogenlunde fast Rigings-system, naar der gjennem Aarenes Løb bliver paaseet — og det haaber og antager jeg ofler den Leilighed, der dertil er anviist af Loven, at det af selve Yderne vil blive paaseet, — at ingensomhelst Forandring skeer fra det ene Aar til det andet, uden at der forlanges Grunde, hvorfor Ansættelsen er forandret; thi da vil der, naar der gaaet nogle Aar, uddanne sig et temmelig bestemt Ansættelses-system; de Klager, der i Almindelighed ikke kunne ventes at ville undgaaes, ville blive færre; det har jo selv i temmelig bethdelige Kjøbstæder viist sig, at man efterhaanden kommer til et ganske nye Kjendsskab til det indbyrdes Forhold, hvori Skatteyderne bór staae til hinanden, saaledes at man, naar alle de Vedkommende ere agtpaaagivende, seer, at Klagerne efterhaanden blive færre, og

at de Klager, der indkomme, deels kun angaaerene Bagateller, deels meget ofte ere aldeles ugrundede. Med Hensyn til hvad der blev bemærket angaaende § 11 af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 5te Valgkreds (N. Jensen), da skal jeg aldeles ikke for Diebliffet indlade mig derpaa; thi man vilde derved komme ind paa det hele Spørgsmaal om Valgretten o. s. v., hvilket ikke ligger for her. Jeg kan kun bemærke, at Ministeriet paa ingen Maade gaaer videre med Hensyn til denne Beslemmelse, end der i Loven er bestemt; thi i saa Henseende vil jeg aldeles følge Communalbestyrelsens Indstilling.

Klein: Jeg misfjender ikke de Grunde, der ere anførte og kunne anføres for at bibeholde, om ikke Næringskatten i dens Heelhed, saa dog en Deel af Næringsstatsbeløbet, afrundet til en bestemt Sum. Ikke destomindre skal jeg ikke erklære mig imod det Princip, der er gjort gjældende i det foreliggende Udkast. Jeg troer, at overmaade Meget kan tale for ganske at ophæve en, særlig Beskatning paa Næringen. Jeg har forsaavidt heller ikke Noget imod Udkastets § 1, men det forekommer mig dog, at naar man skriver ind paa denne nye Bane for Beskatning, var der deels Anledning til at udsætte denne Forandring, indtil de Forhold indtræde, der for en Deel skulde motivere den, nemlig til 1862, naar Næringsforholdene over hele Landet blive frigitte, og at der deels var Grund til ikke at indskrænke sig med Hensyn til en saadan Reform alene til Kjøbenhavn, men at den burde udstrækkes videre, navnlig til alle Kjøbstæderne i hele Landet; thi jeg kan ikke indsee, at det er rigtigt og billigt, naar man mener, at Næringsbrug i Kjøbenhavn ikke skulde være særlig beskattet, da at bibeholde en særlig Beskatning paa Næringen udenfor Kjøbenhavn. Eigesom jeg maa erklære mig principielt ikke uenig i det, der indholdes i den første Paragraph, saaledes maa jeg ogsaa tiltræde Principet i Udkastets § 2, og jeg kan derfor ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (S. Hage). Jeg troer, at det er rigtigt at bibeholde en Formue- og Leilighedsstat, navnlig hvad de communale Afgifter angaaer, og at man ikke deri